

РЕЦЕНЗІЯ

рецензента – доктора юридичних наук, професора

Заслуженого діяча науки і техніки України

Юніна Олександра Сергійовича

на дисертацію

Пархети Вікторії Іванівни

«Публічне адміністрування в сфері дорожньої інфраструктури в Україні та урахування стандартів ЄС щодо його удосконалення», подану на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право».

Дисертаційна робота Пархети В.І. присвячена цікавій та водночас актуальній проблематиці - дослідження найбільш ефективних механізмів публічного адміністрування в сфері дорожньої інфраструктури в Україні та урахування стандартів ЄС щодо його удосконалення.

Мета і задачі дисертаційного дослідження сформульовані досить коректно, а цілісність дослідження забезпечується належним структуруванням матеріалу дисертації, яке є досить логічним і таким, що відповідає меті та задачам дисертаційного дослідження.

Належний рівень достовірності та обґрунтованості результатів дисертаційного дослідження В. І. Пархети забезпечується використанням всього спектру наукових підходів та методів пізнання складних юридичних явищ, зокрема таких, як діалектичний підхід, формально-юридичний, історико-правовий, порівняльно-правовий, системно-структурний, функціональний та інші методи пізнання.

Емпіричною базою дослідження є показники діяльності органів публічної адміністрації у сфері дорожньої інфраструктури, а саме: показники динаміки розвитку дородніх інфраструктурних об'єктів за період 2017-2022 років, показники фінансування даних об'єктів в тому числі з залученням міжнародних коштів та ін.

У результаті проведеного дослідження наведено теоретичне узагальнення й нове вирішення наукової задачі, що полягає у визначенні основних напрямів удосконалення публічного адміністрування у сфері

дорожньої інфраструктури з урахування сучасного стану розвитку української держави, спрямованого на забезпечення гармонізації вітчизняних та європейських засад забезпечення прав громадян.

Результатам дисертаційного дослідження В.І. Пархети притаманний належний рівень наукової новизни, при цьому дисертанткою певні положення сформульовані вперше, а низка вже відомих отримала свій подальший розвиток та удосконалення.

Оцінюючи формальні якості дисертації, можна стверджувати, що вона виконана в основному з дотриманням наукового стилю, авторські позиції викладені досить чітко і переважно належним чином аргументовані. Результати дисертаційного дослідження належним чином висвітлені у достатній кількості наукових статей, а також пройшли апробацію на різноманітних наукових конференціях та інших заходах.

Логічно поєднаним та цілісним є зміст роботи. Дисертація складається зі вступу, трьох розділів, 8 підрозділів, висновків, списку використаних джерел, додатків. Перший розділ роботи присвячено з'ясуванню теоретико-правових засад публічного адміністрування у сфері дорожньої інфраструктури. В його межах розкрито поняття та зміст публічного адміністрування у сфері дорожньої інфраструктури; визначено стан адміністративно-правового забезпечення функціонування сфери дорожньої інфраструктури в Україні та виокремлено перспективи його удосконалення; здійснено аналіз зарубіжного досвіду публічного адміністрування у сфері дорожньої інфраструктури та наведено шляхи його впровадження в Україні. В межах другого розділу роботи розкрито зміст публічного адміністрування у сфері дорожньої інфраструктури, який включає систему органів публічного адміністрування у сфері дорожньої інфраструктури в Україні та шляхи її оптимізації; адміністративно-правові підстави, порядок та умови фінансування дорожньої інфраструктури в Україні; форми публічного адміністрування у сфері дорожньої інфраструктури в Україні. В третьому розділі роботи автором проаналізовано підстави адміністративної відповідальності за порушення у

сфері дорожньої інфраструктури в Україні та визначено особливості процедури застосування заходів адміністративної відповідальності за дані правопорушення.

Наукова новизна і практична цінність одержаних результатів полягає в тому, що проведене дослідження є однією із перших у вітчизняній юридичній науці спроб визначити основні напрями удосконалення публічного адміністрування у сфері дорожньої інфраструктури в Україні та шляхи її оптимізації.

На особливу увагу заслуговують наступні положення, висновки, рекомендації та пропозиції, викладені в дисертації, які найбільш наочно демонструють її наукову новизну, теоретичну та практичну значущість.

В роботі визначено стан адміністративно-правового забезпечення функціонування сфери дорожньої інфраструктури в Україні та з'ясовано перспективи його удосконалення. Встановлено, що під публічним адмініструванням у сфері дорожньої інфраструктури в Україні слід розуміти регламентовану законами та іншими нормативно-правовими актами діяльність суб'єктів публічного адміністрування, спрямована на виконання законів та інших нормативноправових актів, у тому числі шляхом прийняття адміністративних рішень, надання встановлених законами адміністративних послуг щодо будівництва, ремонту, реконструкції, а також експлуатаційного утримання доріг та дорожньої інфраструктури. Виокремлено ознаки, які зумовлюють необхідність та доцільність регулювання публічного адміністрування у сфері дорожньої інфраструктури в Україні нормами адміністративного права, а саме: 1) публічне адміністрування у сфері дорожньої інфраструктури є правовою та організаційною формою діяльності відповідних суб'єктів владних повноважень (Міністерства інфраструктури, Укравтодору, Укртрансбезпеки, міської ради та ін), як засобу реалізації їх адміністративно-правового статусу; 2) публічне адміністрування у сфері дорожньої інфраструктури є адміністративною діяльністю суб'єктів публічної адміністрації, що здійснюється шляхом надання публічного

адміністрацією адміністративних послуг (основний вид діяльності) і здійснення виконавчо-розпорядчої (управлінської) та контрольної діяльності (додаткові види діяльності), містить сприяльне публічне адміністрування та забезпечувальне адміністративне провадження, що пов'язане із забезпеченням нормального функціонування дорожньої інфраструктури для забезпечення реалізації соціальних та економічних прав громадян, приватних осіб і забезпечення публічного інтересу держави.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що вони мають як науково-теоретичну, так і практичну сферу застосування і використання. Положення та висновки дисертації можуть бути підґрунтям для подальшого дослідження бути основою для подальших наукових досліджень публічного адміністрування у сфері дорожньої інфраструктури в Україні та шляхів її оптимізації.

Повнота висвітлення результатів дослідження зумовлена тим, що основні положення та результати дисертації викладено в 5 наукових статтях, що визначені як фахові з юридичних дисциплін, в тому числі одній виданій в міжнародному виданні (Республіка Угорщина) а також у 4 тезах доповідей на науково-практичних конференціях.

Разом з тим, визнаючи загалом належний науково-теоретичний рівень роботи Пархети В.І. та її практичне значення, слід зазначити, що це не виключає критичного підходу до окремих висновків та пропозицій здобувача, зокрема, таких, як:

1. Слід відмітити те, що в дисертації автор зазначає науковий доробок дослідження проблем публічного адміністрування у сфері дорожньої інфраструктури, однак не виокремлює здобутки кожного з авторів та не визначає ті питання, які залишились поза їх увагою та на яких по-сутті зосереджено увагу автора.

2. Здійснюючи дослідження теоретико-правових засад публічного адміністрування у сфері дорожньої інфраструктури, дисертантка, на мою думку, недостатньо уваги приділила історичним етапам становлення

публічного адміністрування у сфері дорожньої інфраструктури, особливо в період незалежності України (розділ 1).

3. У підрозділі 1.3 «Зарубіжний досвід публічного адміністрування в сфері дорожньої інфраструктури та шляхи його впровадження в Україні» авторкою досліджується досвід публічного адміністрування у сфері дорожньої інфраструктури передусім країн Європейського Союзу, однак не дослідженим є досвід зокрема будівництва, фінансування та експлуатації дорожньої інфраструктури інших прогресивних у цій сфері країн – КНР, Японії, Сінгапуру, США та ін.

4. Здійснюючи аналіз системи органів публічного адміністрування в сфері дорожньої інфраструктури в Україні в підрозділі 2.1 роботи, авторкою розглядаються виключно суб'єкти, які наділені владними повноваженнями в цій сфері, однак поза увагою залишено суб'єктів делегованих повноважень, які дотично мають відношення до забезпечення функціонування дорожньої інфраструктури, зокрема Державний науково-дослідний центр безпеки дорожнього руху та інші дослідницькі та експертні установи в цій сфері.

В той же час висловлені зауваження характеризують багатоаспектність і складність проблеми, що досліджується здобувачем, і яка ще потребує свого подальшого вдосконалення, а тому наведені зауваження не впливають на загальну позитивну оцінку проведеного Пархети В.І. дослідження.

На підставі викладеного вище можна зробити висновок, що дисертаційне дослідження Пархети Вікторії Іванівни на тему «Публічне адміністрування в сфері дорожньої інфраструктури в Україні та урахування стандартів ЄС щодо його удосконалення», являє собою закінчену науково-дослідну працю, що відповідає науковій спеціальності, за якою вона виконана. Кваліфікаційна наукова праця містить низку нових науково-обґрунтованих результатів у галузі адміністративного права, що у сукупності сприяють розв'язанню конкретних наукових задач, має істотне значення для науки, відповідає вимогам п. 10, 11 Постанови Кабінету Міністрів України № 44 від 12 січня 2022 року «Про затвердження Порядку присудження

ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії», а отже роботу може бути рекомендовано до розгляду та захисту на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю «Право».

Рецензент –

доктор юридичних наук, професор,

Заслужений діяч науки і техніки України

перший проректор

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ

Олександр ЮНІН